

Jakso 5 Seläntaidot

Sisälllys

1. Introsoitto
2. Alkupuhe

Tervetuloa kuuntelemaan Iki-ihmisten pyhäkoulua, jonka teille kaikille tarjoaa Kuusamon luterilainen seurakunta. Iki-ihmisiä ovat kaikki, joilla on ikää, ihmisyyttä ja tahto kohti ikuisuutta. Pyhäkoulu alkaa N - Y - T - NYT - pysykää kiinni keinutuoleissanne!

3. Herra kädelläsi (virsi 517)
4. Johdatus hartaus-tarina

Aihe, jota tänään mietimme on seläntaidot eli tyytyminen siihen mitä meillä on. Vähään tyytyessä ei tule otettua turhia taakkoja kannettavaksi. Mikähän tämän asian pohtimiseen olisi se kaikista paras paikka --- tietysti- sen täytyy olla puutarha! Mitähän siellä puutarhassa juuri nyt tapahtuu?

5. Hartaus-tarina

Jospa sitä hetkeksi vähän istahtaisi lepäämään tuohon pihakeinuun. Onhan sitä aamusta asti tullut jo kuokittua, taisi olla kello seitsemän, kun tuon ekan kukkapenkin kanssa aloittelin. Olihan se aikamoinen tapaus. Oli nimittäin ehtinyt hetken aikaa jo valtoimenaan kasvattaa jos minkälaista kortta. No nyt on penkkirivistö jo puolivälissä, ja näyttää tilanne paljon valoisammalle. Päiväkin on jo kirkastunut – tästä tulikin kaunis päivä. Ja lämpöäkin on sen verran, että mukavastihan tässä tarkenee pihakeinussa hetken lepäillä. Jospa sitä ottaisi lasillisen viinimarjamehua.

Selkäkin kyllä lepoa jo kaipasi. Ihmeen kipeä on ollutkin koko kesän. Silloin toukokuussa alkoi, enkä muista mitään erikoista silloin kyllä tehneeni. Se oli samoihin aikoihin, kun kuulin tuon naapurin Sepon satuttaneen itsensä sen ruohonleikkurin kanssa. En kyllä tiedä, miten hänkään nyt pärjää, kun ei enää kuulemma sen jälkeen ole pystynyt töissä käymään. Pitäisi varmaan joskus rohjeta kysyä, että onko asia menneet parempaan suuntaan.

Noh, mutta kyllähän nuo kukkapenkit paremmalta nyt näyttävät, kun ei ole rikkaruohoa joka puolella. Jospa sitä vielä ehtisi tänään nuo loputkin penkin saada kuntoon ennen kuin poika tulee huomenna käymään. Ettei luule minun täällä ihan vain toimeettomana olevan. Kyllä minä vielä tehdä jaksan, mitä nyt tuo selkä. Ainahan se vointia kyselee, ja mikäs tässä ollessa. Terveenähän minä tässä olen muuten ollut. Enkä kyllä ymmärrä, mistä tuo selkä aina toisinaan kipeytyy. Monta kuukautta voi mennä, ja ei mitään kipua. Sitten ilman mitään tietoa mistä, alkaa särkeä, ja sitä jatkuu sitten pahimmillaan kuukausikaupalla. Ei lääkärikään siitä mitään vikaa löytänyt – vaikka asiantuntijan piti olla selkäasioissa. Sanoi vain, että älä huolehdi, kyllä se ohi menee.

Jahas, mikäs se oikein noin kipeästi varvasta nyt puree. Noniin. Arvasinhan minä. Muurahainenhan se siellä tietysti reviiiriään puolustaa. Ei kuulepas, kyllä minun pihakeinuni tässä ensin oli – tämä on ollut tässä jo kymmeniä vuosia, ja teidän pesä tuolla saunan takana vasta muutaman vuoden. Että äläpä nyt minulle tule uhittelemaan. Tosin täytyy kyllä sanoa, että nopeasti te sitä teidän kekoa olette rakentaneet. Taisi olla reilu 5 vuotta, kun sen pesän ensi kerran huomasin, ja nythän se on jo

Seläntaidot

puolisen metriä korkea. Tosin mikäli minulta kysytään, niin olisitte saaneet tuon teidän valtatieenne suunnitella jonnekin muualle kuin kulkemaan tämän minun pihakeinuni edestä. Olisihan tässä tilaa ollut muuallakin. Ja nyt sen kaveri yrittää osingoille jo minun viinimarjamehustakin. Hus siitä, ei toisen omaan saa koskea.

Noh, vaikka välillä vaivaksi ovatkin, niin täytyy noille muurahaisille kuitenkin hattuakin nostaa. Tuokin tuossa kantaa kokoonsa nähden ihan valtavan kokoista korttia selässään. Jos tuollaisia taakkoja jaksaa kantaa, niin ei se kyllä ihme ole, että se keko siellä saunan takana on kasvanut niin paljon niin lyhyessä ajassa. Jostain kuulin, että muurahainen voisi kantaa jopa useamman tuhatta kertaa oman painonsa verran selässään. Mutta sitä en kyllä tajua, että miten – tuollainen muurahainenhan on pieni ja hento kuin mikä.

En tiedä olisiko tuollainen ihmiselle mahdollista – kantaa noin isoa taakkaa selkäänsä taittamatta tai sitä kipeyttämättä. Tosin eiväthän nuo muurahaisetkaan kaikkea mukaan ota. Aika tarkkaanhan nekin valitsevat, mitä kantoon ottavat. Ottavat sen, minkä heidät on lähetettykin hakemaan, ja mikä on velvollisuus kantaa yhteiseksi hyväksi. Muut taakat jättävät suosiolla paikoilleen. Harkinta on arvokas asia, ja säästää monelta. Olisikohan siinä se viisaus. Pitäähän miettiä.

No nyt se Seppo on tuolla pihallaan – taidanpa mennä nyt vihdoin kyselemään sen vointia, kun ei se ajatus rauhaankaan jätä. Ja mikäli tarvitsisi vaikka aurausapua tulevana talvena, niin äkkiähän minä hänen kotitiensä traktorilla auran samalla kun omanikin. Ehkä se olisi sopiva tapa auttaa – naapurille sopiva.

(hiljaisuutta)

Asia hoidettu. Olipa hyvä, että kävin. Talven lumityötkin saatiin sovittua, ja itseltäkin taisi lähteä samalla oikein kivireki selästä. Miten tuntuukin niin paljon kevyemmältä.

6. Pieni välimelodia
7. Raamatunlauseiden alkuintro

Iki-ihmisten Pyhäkoulun viimeisessä osuudessa pääosassa on sininen pieni pussi, jossa on raamatunkohtia pienillä lapuilla. Tästä pussista joka jaksossa nostetaan summa mutikassa yksi lappu ja pyritään sen jälkeen viisaasti neuvomaan itseä, miten tätä raamatunkohtaa tulisi tulkita tänään, tässä ja nyt. Kuulijan tehtäväksi jää arvioida, olisiko tällä raamatunkohdalla sanottavaa myös juuri hänelle tänään, tässä ja nyt.

8. Raamatunlauseen nosto

Noniin, edessä on taas tämä sininen pussukka, josta olemme nostaneet tähän mennessä aina jokaisessa jaksossa yhden raamatunkohdan sokkona ja niin nostan tälläkin kertaa katsomatta tätä etukäteen. (nosto) Ja nyt tänään tulee kohta Johanneksen evankeliumista luvusta kuusitoista. Jae kolmekymmentäkolme. Ja kohta kuuluu näin: "Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Minä olen voittanut maailman." Niin, rauha varmaan ainakin tulee sitä kautta, että ymmärtää, että Jeesus on maailman ja kaiken mitä täällä on jo voittanut. Eli toisin sanoen mikään mikä täällä maailmassa on, ei pysty kumoamaan sitä mitä Jeesus tekee. Ei pysty loppujenlopuksi estämään Jeesuksen tahdon toteutumista ja Isä Jumalan tahdon toteutumista. Ja tulee myös mieleen se, mikä tässä sanotaan, että Jeesus omalla puheellaan myöskin on tuonut rauhan. Hän on

Seläntaidot

puhunut kaiken - Raamatussakin on meille Jeesuksen puheet ja opetukset - ja hän on sen kaiken puhunut, jotta me voitaisiin sitä kautta saada rauha, mitä hän on sanonut. Varmaan se liittyy myös siihen, että kun hän puhuu totuutta niin totuus tuo rauhan jo itsessään. Tämä on aika monipuolinen kohta ja tästä tulisi kauheasti varmaan erilaisia ajatuksia, mutta tällaisia nyt ainakin näin alkuun.

9. Paljon on aihetta lapsella kiittää -kappale (Muista joka päivä)

10. Loppupuhe

Tämän Iki-ihmisten pyhäkoulujakson aihe on saatu yhdestä tärkeästä raamatunkohdasta, joka muistuttaa meitä joka päivä siitä mikä tekee elämästä levollista. Matt. 11:28-30: "Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt." Kun näin toimii, se saa aikaan viisautta, joka tuo levollisuuden. Selästä tulee viisas, kun se kantaa vain sen päivän taakan Jeesuksen antamien ohjeiden mukaan. Olkaamme siis keveitä kuin ne joilta ei puutu mitään, tyytyväisiä siihen mitä meillä nyt on, huolia vailla, iloisia ja Jumalaamme turvaavia joka ikinen päivä, koska sellaista on selän viisaus, seläntaidot, jotka välillä ovat jopa kädentaitoja tärkeämpi asia elämässä. Oppi, joka ei unohdu ja voi parhaimmillaan siirtyä siten sukupolvelta toiselle.

11. Iki-ihmisten pyhäkoulun toimitti - puhe

Iki-ihmisten pyhäkoulun toimitti: Käsikirjoitus ja puheosuus pastori Mauno Lehto. Musiikki kanttori Maria Suviaro.